

вотъ-тъ: който иде при мене и ѿма да огладнѣе, и който вѣрува въ мене и ѿма да ожеднѣе." Иоан. 6; 35.

Нека изяснимъ съ просты думы това иденіе при Христа. Да речемъ че Исусъ Христосъ сега е на земіж-тж въ Палестинж дѣто бѣше ся родиль. Далечъ отъ него си, но си чуль че е силенъ и готовъ да спасе грѣшны-тъ; първа-та ти мысль е, "Ще идж да го търсиж додѣ го намѣриж." Слѣдъ дълго пжтуваніе ще стжпишь на далечнж-тж земіж.

Намирашь го въ милостивж-тж му работж—въ "пріиманіе-то на грѣшны." Колко е голѣма радость-та на сърдце-то ти като си близо при оногова когото обычашъ—като отидешъ при присжтствіе-то му—като паднешъ прѣдъ нозѣ-тъ му—и уловишь полж-тж му; и когато Исусъ въ свой-тъ благодатенъ начинъ тя попыта: "Що искашь да ти направіж"? Извикашь: "Господи, да ми ся простятъ грѣхове-тъ"! На тжж молж отъ чистж вѣрж, Христосъ има само единъ отговоръ: "Иди съ миръ, прощаватъ ти ся грѣхове-тъ: азъ дойдохъ да умрж за грѣшны-тъ, да търсиж и да спасж загубены-тъ; кръвь-та ми очищава отъ всякой грѣхъ."

О! "Блаженъ онзи комуто е простено прѣстж-пленіе-то, комуто грѣхъ-тъ е прикритъ." О! колко е радость-та на сърдце-то ти че сега е твое това блаженство. На тебе, който вѣрувашъ, той е наистинж скжпоцѣненъ, и нищо не ще да тя отдѣли отъ любовь-тж му.

Сега колко просто и явно е това иденіе при Христа,—това вѣруваніе въ него! Мжчно ли ти е да го разберешъ?

Не, ще речешъ: Ако бы былъ Христосъ сега на земіж-тж, то наистинж могж да идж при него и да уповайж на него. Но мыслишь ли че "Христосъ който е надъ всичко Богъ благословенъ въ вѣкы" нѣкога да отсжтствува отъ свѣтъ-тъ когото самъ създаде? "Ето," каза той на ученицы-тъ